

Feiten als deze waren aan de publieke opinie in Nederland (trouwens ook aan de publieke opinie in de oorlogvoerende landen) onbekend. Ja, men vernam er wèl hoe de strijd op Guadalcanal en Nieuw Guinea verliep – maar de Zuidwest-Pacific was een halve aardbol weg. Op Europa kwam het aan – en dan in de eerste plaats op de strijd tegen Duitsland.

*

Er was een belangrijke sector waarop de Engelsen tegen Duitsland in het offensief konden blijven: in de lucht. Zij kregen er trouwens van de zomer van '42 af steun bij van de Amerikanen, met dien verstande dat de Amerikanen vertrouwden dat zij met hun 'Vliegende Forten' (nieuwe viermotorige, van talrijke geschutskoepels voorziene bommenwerpers die een moderne bommenrichtkijker aan boord hadden) overdag diep in Duitsland zouden kunnen doordringen om er precisiebombardementen uit te voeren op belangrijke industriële doelen. Op 17 augustus '42 waagden zich de eerste twaalf Vliegende Forten boven het Westeuropese vasteland; zij vielen toen doelen in Noord-Frankrijk aan.¹ Het was een bescheiden begin. In '42 bleven de Engelsen nog de enigen die Duitsland vanuit de lucht teisterden – maar niet in de mate waarop zij zelf gerekend hadden. Wel kwamen voor *Bomber Command* van de *Royal Air Force* eindelijk de vóór de oorlog bestelde moderne bommenwerpers gereed, maar het gemiddeld aantal voor operaties beschikbare toestellen, ruim 500 in november '41, was in oktober '42 tot ruim 400 gedaald en de Engelsen waren nog ver verwijderd van het doel dat zij zich begin '41 gesteld hadden: 4000 zware bommenwerpers van welke men in nachten die daarvoor geschikt waren, telkens 2000 of meer tegen de Duitse steden zou kunnen inzetten. De bevolking in bezet gebied kreeg de indruk dat de belofte die de '1000-bommenwerpers-aanvallen' op Keulen (30 mei '42), Essen (1 juni) en Bremen (25 juni) ingehouden hadden, niet waar gemaakt werd. En dan wist die bevolking niet eens dat de schade welke

¹ Van Egypte uit hadden twaalf Amerikaanse bommenwerpers uit een groep van vier-en-twintig die voor nationalistisch China bestemd waren, op 12 juni '42 een aanval uitgevoerd op de aardolie-installaties in Roemenië; zij hadden er maar weinig schade aangericht. De groep van vier-en-twintig bleef voorlopig in Egypte om steun te verlenen aan de Britse operaties in het Middellandse Zeegebied. Ze werd nog versterkt met een even groot aantal Amerikaanse bommenwerpers uit Brits-Indië.